

Evangel. Simile erit regnum
Cœlorum decem Virginitibus,
ut in Communi Virginum.

FESTA SEPTEMBRIS.

DIE II. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Antonini Martyr.
Duplex.

*Omnia de Communi unius
Martyris.*

ORATIO.

OMnipotens sempiternæ
Deus, qui hunc diem Bea-
ti Antonini Martyris tui so-
lemnitate clarificas: exaudi
preces populi tui, & præsta; ut
quæ fidelitèr expetit, eo suffragante,
consequi mereamur.
Per Dominum nostrum.

Lectiones primi Nocturni:
Fratres debitores, *ut in Com-*
muni plurim. Mart.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

ANtoninus regali genere
ortus, cum à prima æta-
te Christianam Religionem
coleret, parentibus orbatus, à
Theodorico patruo Tolosæ Re-
ge infideli, Pamie (quod est
Galliæ Narbonensis Oppi-
dum) educatus est. Delato au-
tem ad Regem, quod Chris-
tianus esset, inde discedens,

Romam venit: postea Saler-
num profectus, ibi duodevigi-
nti annos apud pios, & doc-
tos Viros in secessu eremitico
mansit. Sacris deinde ordini-
bus initiatus, Diaconatum sus-
cepit. Quo ex tempore cepit
quam plurimis clarere miracu-
lis, ita ut cæcis visum, sur-
dis auditum, mutis loquelam
restitueret, variis languoribus
oppressos sanaret, imundos
etiam spiritus ex hominum
corporibus eiecisset. Hujusmo-
di verò miracula, vitæ inno-
centia, & puritas comitaban-
tur, nec à verbi Dei prædica-
tione etiam cum vitæ discrimi-
nate, quando se ei præbebat
ocasio (cum martyrii cupidis-
simus esset) cessabat. In eò
munere cum aliquando siti la-
boraret, elevatis ad Cœlum
oculis, Deum præcatus, bacu-
lo, cui innitebatur, terram per-
cusit, ex qua illic fons ema-
navit, quo ipse, & alii multi
sitim extinxerunt.

¶. Honestum fecit.

LECTIO V.

ALiquot post annos, ad na-
tale solum reversus, &
à patruo susceptus, aliquandiu
cum eo vixit, sed iterum quod
Christianus, & Regiæ Majes-
tatis reus esset accusatus, in te-
ne-

nebricosum carcerem (qui Spe-
lunca votiua dicebatur) com-
pedibus ligatus, sine cibo, &
potu coniecit. Post septem
dies Rex carcerem adiit, exis-
timans juvenem jam inedia
mortuum fuisse, quem cum in-
columen invenisset, quinidè
puerum nobilem Almachium
pondus vinculorum ejus subs-
tantem comperisset; id Mag-
icæ Arti tribuens, puerum è
rupe præcipitari, & Beatum
Antoninum gravioribus vincu-
lis astringi jussit. Interim Rex
in bello periit, puer verò præ-
cipitatus, illasus repertus est,
& Beatus Antoninus ab Ange-
lo solutus compedibus (ut alter
Petrus) liberatus, liberius cœ-
pit Christianos vincos in car-
cere, & extra in Fide Catho-
lica confirmare. Cum autem
Theodorico successisset in
Regnum Gallatus, Antonini
consanguineus, & majores in
Christianos persecutiones exci-
taret, Antoninus à piis Viris
ab ira Regis ereptus, Pamiam
in solitudinem secessit, ubi, &
Almachium puerum reperit.

¶. Desiderium animæ.

LECTIO VI.

IBI in spelunca (quæ Orien-
talis dicebatur propè fon-
tem) simul in orationibus, &

jejunii se exercentes, ab omni
hominum conversatione semo-
ti, diu commorati sunt. Illis
paulò post quidam Joannes
Presbyter Divino instinctu,
simul futurus Martyr, adjungit-
ur. Nam cum venatoris Regii
ex insperato eos reperisset,
& Antoninum cognovissent,
ad Regem deferunt, qui ad se
perductum Antoninum, sic
alloquitur: Quæ te dementia
Antonine cepit, ut tui generis
oblitus, tuis præstigiis homi-
nes dementes, & Regnum nos-
trum perturbes? Cui Antoni-
nus: Non ego, Gallati, quem-
quam demento, sed unum
Deum, cujus est Regnum &
Imperium, prædico. Tuos au-
tem, quos colis Deos, ligneos,
& lapideos, ut falsos, & ina-
licæ respuo. His verbis ira in-
flammatu Rex, illic eum
cum sociis capite plecti, & in
flumen (cui nomen Aregia)
projici juberet. Eorum corpora
à Christianis inventa, honori-
ficè condita sunt: Et Sancti
Antonini dexter humerus cum
brachio, qui insimul etiam
cum capite, feroci ictu, cum
feriretur, abscissus fuerat, in
Ecclesia Palentina, cujus Pa-
tronus existit, ex multò tem-
pore magna cum veneratione

asservatur, ad cujus tactum puer mortuus, qui multitudine populi sanctas reliquias subsequens in sinu matris oppressus fuerat, statim revixit. Cum etiam Sanctus Castellæ primus Rex, dum venaretur, aprum, qui in antum confugerat, & euidam ibidem imagini inhærebat, ferire vellet, statimque ei brachium obri-guisset; comperto quòd illa esset Sancti Antonini imago, in cuius honorem locus habebatur, poenitens facti Rex, vocavit Martyri templum ibi erigere, & illicò brachium pristinae sanitati restituit. Quare eo loco magnificentissimam Ecclesiam Sancti Antonini nomine edificavit, ædiculam vero antri, ut hodie visitur, sub ipsa Ecclesia intactam reliquit.

ꝫ Stola iucunditatis.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO Sancti Evangelii secundum Joannem. Cap. 12. d.

LECTIO VII.

ꝫ N illo tempore: Dixit Jesus ad Discipulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fermenti cadens in terram mortuum fuerit; ipsum solum manet. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini
Episcopi.

Traditum 51. in Joanne,
sub medium.

ꝫ Pse Dominus Jesus erat gratum mortificandum, & multiplicandum: mortificandum infidelitate Judæorum; multiplicandum fide populorum. Jam verò exhortans ad passionis suæ sectanda vestigia, qui amat, inquit, animam suam, perdet eam. Quòd duobus modis intelligi potest, qui amat, perdet: id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenere in Christo, noli mortem timere pro Christo. Item alio modo: Qui amat animam suam, perdet eam, noli amare, ne perdas: noli amare in hac vita, ne perdas in aeterna vita.

ꝫ Corona aurea.

LECTIO VIII.

ꝫ OC autem, quod posterius dixi, magis habere videtur Evangelicus sensus. Sequitur enim: Et qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. Ergò, quod supra didum est, qui amat, sub intelligitur, in hoc mundo, ipse utique perdet; qui autem odit, utique in hoc mundo, in vitam æternam ipse custodit eam. Magna, & mira sententia, quemadmodum sit hominis in animam suam

suam amor ut pereat, odium ne pereat. Si malè amaveris, tunc odisti: si benè oderis, tunc amasti. Felices, qui oderunt custodiendo, ne perdant amando.

ꝫ Hic est verè Martyr.

LECTIO IX.

ꝫ ED vide ne tibi subrepat, ut te ipsum vellis interire, sic intelligendo, quod debes odisse in hoc mundo animam tuam. Hinc enim quidam maligni, atque perversi homines, & in se ipsis crudeliores, & sceleriores homicidæ, flammis se donant, aquis se præfocant, præcipitio se collidunt, & pereunt. Hoc Christus non docuit: imò etiam Diabolo præcipitium: suggerenti respondit: Reddi retrò Sathanas; scriptum est: Non tentabis Dominum Deum tuum. Petro autem dixit significans qua morte clarificaturus erat Deum: Cum esses junior, cingebas te, & ambulabas, quo volebas: cum autem senueris; alter te cinget, & feret, quòd tu non vis. Ubi satis expressit: non à se ipso, sed ab alio debere occidi, qui vestigia sequitur Christi.

Te Deum laudamus.

Missa: Letabitur, cum Evangel. de Offic.

DIE V. SEPTEMBRIS.

In Feslo Commemorationis S. Juliani Episcopi, & Confes.

Duplex.

Omnia de Communi Confes. Pontif. præter sequent.

ORATIO.

ꝫ EUS, qui nos Beati Juliani Confessoris tui, atque Pontificis veneranda Commemoratione lætificas: excita in nobis, quæsumus, ejus spiritum innocentia, & charitatis, & præsta; ut cujus recolimus merita, per ejus ad te gradiamur exempla. Per Dominum.

Et fit Commemoratio Sanctæ Rosalæ Virg. & Ostarvar. Lætionis primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

ꝫ Julianus, Ecclesie Conchen-sis Episcopus, Burgis piis, & honestis parentibus natus est. Ejus ortum præclara illius sanctitatis, & Episcopalis dignitatis signa divinitus data nobilitarunt. Nam adeò formosus, & pulcher in lucem editus est, ut omnes intuentes os ejus, coelesti quodam fulgore perfusus admirarentur. Multò magis verò, cum puer grandior

dior palam super fontem Baptismalem tandiu visus est mira, & baculo Episcopalibus insignibus ornatus, dum adstantes admonuit, ut infanti Juliani nomen imponerent. Postea pie, sancteque educatus, liberalibusque disciplinis apprime eruditus, Theologiae operam dedit, in qua plurimum profecit. Itaque probatae vitae exemplo, & divini Verbi praedicatione toti Hispaniae mirandum in modum profuit. Archidiaconi dignitate in Ecclesia Toletana ornatus, ab Alphonso deinceps Nono Castellae Rege Episcopale munus suscipere coactus est, quod summa cum laude obivit.

R. Inveni David.

LECTIO V.

Vere Pater pauperum fuit: quippe qui egentium viduarum, & pupillarum inopiam pecunia, & aliis pietatis officiis sublevavit. Redditus Ecclesiae suae tum, sublevandis miseris, tum instaurandis, ornandisque templis insumpsit, ipse tenui victu contentus, quem labore manuum suarum comparabat. In oratione assiduus erat: cuius vi, paterna charitate, ardens, multa, & magna pro salute populi à Deo

impetravit. Quorum illa in primis illustria: cum aliquando tota Provincia rei frumentariae laboraret inopia, nec quidquam amplius in Episcopatus horreis superesset, populi calamitatem miseratus, preces cum lacrymis ad Deum fudit. Tunc plurimum tritici ad aedes Sancti Episcopi, à per multis jumentis comportatum est, quae deposito onere evanuerunt. Cumque item diram in populum lues grassaretur, Sancti Episcopi oratione sedata est. Multos quoque, variis insannabilem morborum generibus affectos, in sanitatem restituit.

R. Posui adjutorium.

LECTIO VI.

Super gregem suum tamquam bonus, & sedulus pastor diligentissime vigilavit: lupos arcens ab ovibus, & oves pascens verbo vitae, cibum cuique tribuens pro capto congruentem. Corpus suum jejuniis assidue castigans, se ipsum bonorum operum exemplar omnibus praebuit. Denique, cum annos fere octoginta maxima cum sanctitate vixisset, plenus dierum, atque virtutum in senectute bona magna ad Dominum quinto

mi-

DIE I. SEPTEMBRIS.

Tertia die.

IN II. NOCTURNO.

De Sermon. Sancti Ambrosii Episcopi. Lib. 1. de Virginitate, ante medium.

LECTIO IV.

Ego licet laudationem non susceperim virginitatis, sed expressionem: ad rem tamen pertinere arbitror, ut quae sit ei patria, quis auctor appareat. Ac prius ubi sit patria, definiamus. Si enim ibi est patria, ubi genitale domicilium: in Coelo profecto est patria castitatis, itaque hic advena, ibi incola est. Quid autem castitas virginalis, nisi experta contagionis integritas? Atque ejus auctorem, quem possumus existimare, nisi immaculatum Dei Filium, cujus caro non vidit corruptionem Divinitas non est experta contagionem.

R. Propter veritatem.

LECTIO V.

Videte igitur quanta virginitatis merita sint. Christus ante virginem, Christus ex virgine à Patre quidem natus ante saecula, sed ex virgine natus ob saecula. Illud naturae suae, hoc nostrae utilitatis est: illud erat semper, hoc voluit expectare alium virginitas me-

ri-

Kalendas Februarii, anno millesimo ducentesimo octavo: & honorifice in Ecclesia sua sepultus, post mortem quoque miraculorum gloria clarus magna populi veneratione colitur. Anno postmodum millesimo quingentesimo decimo octavo, Leone Decimo Pontifice Maximo, corpus ejus è sacello, ubi multos jacuerat annos, effosum, ad locum prope aram maximam magnifice exornatum, tertio Idus Aprilis solemniter pompa, ac maxima celebritate translatum est. Commemorationis ejus quoque festivitàs Nonis Septembris, ex Julii Tertii Summi Pontificis concessionem recolitur.

R. Iste est qui ante Deum.

Lectiones tertii Nocturni de Homilia Venerabilis Bedae Presbyteri, in Evangelium: Nolite timere, de Communi Confessoris non Pontificis, secundo loco.

R. vii. Amavit.

In Festo Infractavam Sanctae Rosae à Sancta Maria Virginis.

Principaliore Patronae totius Americae, singulis diebus recitanda ex Octavario Romano de prompta.

Gg

ritum. Christus virginis Sponsus, & si dici potest, Christus virginæ castitatis. Virginitas enim Christi, non virginitatis est Christus. Virgo est ergo, quæ nupsit, virgo, quæ nos suo utero portavit, virgo, quæ genuit, virgo, quæ proprio lacte nutrit, sed jam à matre, descendendam ad filias.

R. Dilexisti iustitiam.

LECTIO VI.

DE virginibus, inquit Apostolus, præceptum Domini non habeo, consilium autem do. Si Doct̃or gentium non habuit, habere quis potuit? Et præceptum quidem non habuit, sed habuit exemplum. Non enim imperari potest virginitas, sed optari. Nam quæ supra nos sunt in voto magis, quam in magisterio sunt, sed volo vos, inquit, sine sollicitudine esse: nam qui sine uxore est, sollicitus est, quæ Domini sunt, quomodò placeat Deo. Et virgo cogitat, quæ Domini sunt, ut sit sancta corpore, & spiritu. Non ego quidem dissuadeo matrimonium, sed virginitatis atteco beneficium.

R. Afferentur Regi.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Mattheum.

LECTIO VII.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum Cælorum decem virginibus, quæ accipientes lampades suas, exierunt obviam Sponso, & Sponsæ. Et reliqua.

Homilia Sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 4. in Matth. cap. 25.

Hanc parabolam quidam simpliciter in virginibus interpretantur: quarum alia juxta Apostolum, & corpore, & mente sunt virgines; alia virginitatem tantum corporum reservantes, vel cætera opera non habent proposito suo similia, vel parentum custodia reservata, nihilominus mente nuserunt. Sed mihi videtur ex superioribus alius sensus esse, qui dicitur, & non ad virginalia corpora; sed ad omne hominum genus comparatio pertinere.

R. Hæc est Virgo sapiens.

LECTIO VIII.

Qui idcirco omnes virgines appellatur, quia gloriantur in unius Dei notitia, & mens eorum idololatricæ turbine non constupratur. Oleum habent virgines, quæ juxta fidem, & operibus adornantur.

nantur, non habent oleum, quæ videntur simili quidem hinc Dominum confiteri, sed virtutum opera negligunt. Possumus quinque virgines sapientes, & stultas quinque sensus interpretari, quorum alia festinant ad cœlestia, & superna desiderant: alia terrenis facibus inhiantes, fomenta non habent veritatis, quibus sua corda illuminent.

R. Media nocte.

Nonalect. S. Ægid. Abb.

DIE III. SEPTEMBRIS.

Quinta die.

IN II. NOCTURNO.

Lectio Sancti Cypriani: Nunc nobis. Ad Virgines, &c. ut in Brev. de Communi Virg.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Mattheum.

LECTIO VII.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum Cælorum decem virginibus, quæ accipientes lampades suas, exierunt obviam Sponso, & Sponsæ. Et reliqua.

De Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Post ingentes labores, post incredibilis sudores, & acerrimas pugnas, post trophæa,

quæ de naturæ rabie statuerunt, resurgunt cum dedecore, & lampadibus earum extinctis terram aspicientes recedunt. Nihil sanè tenebrosus est, quam virginitas oleo carens: unde sic vulgo multi immisericordes tenebrosus solent appellare: quid igitur ex virginitate lucrata sunt, quæ nec Sponsum quidem viderunt, nec saltum ad pulsandum usque pervenerunt, sed terribile illud verbum audivere: Abite, nescio vos?

R. Hæc est Virgo sapiens.

LECTIO VIII.

Quod cum ipse dixerit, nihil aliud, quam gehenna, & intolerabilis cruciatus relinquitur: imo verò etiam gehenna, istud verbum gravius est: hoc verbum operantibus etiam iniquitatem dixit: Vigilate, quia nescitis diem, neque horam: crebro id repetit, ut ignorantiam exitus ab hac vita utilem esse ostendat. Ubi sunt ergo, qui per totam vitam desidia torpescent, & quando à nobis admonentur, respondere non dubitant, omnia se pauperibus moriendi tempore relicturos?

R. Media nocte.

LECTIO IX.

Audiant hæc verba, & emendent se: multi enim abeundi tempus expectantes, ita repente rapti sunt, ut nec injungere suis quidam poterint. Sed hæc quidem parabola ejus eleemosynæ gratiæ quæ cum pecunia conficitur, dicta est. Cur autem hæc parabola Sponsum adducit: Ut videas quantum virginibus Christus afficitur iis, quæ sua pauperibus erogant: hæc enim, & vera virginitas est. Nam & Paulus huic rei hanc descriptionem attribuit, dicens: Innupta sollicita est de iis, quæ Domini sunt, ut sit sancta corpore, & spiritu.

Te Deum.

DIE V. SEPTEMBRIS.

Septima die.

Fit de Commem. S. Juliani
dup. cum com. Oct. S. Rosæ.

DIE VI. SEPTEMBRIS.

Oktava die.

IN II. NOCTURNO.

De Epistola Sancti Hieronymi
Presbyti. ad Eustochium.

LECTIO IV.

DE virginibus, inquit Apostolus, præceptum Domini non habeo: Cur? Quia & ipse ut esset virgo non fuit imperii, sed propriæ voluntatis,

neque enim audiendi s̄nt, qui cum uxorem habuisse confingunt, cum de continentia disserens, & suadens perpetuam castitatem intulerit. Volo autem omnes esse, sicut me ipsum, & infra: Dico autem in nuptis, & viduis: Bonum est illis, si sic permaneant sicut & ego. Quare ergo non habet Domini de virginitate præceptum: Quia majoris est mercedis, quod non cogitur, & offertur: quia si fuisset virginitas imperata, nuptiæ videbantur ablata, & durissimum erat contra naturam cogere, Angelorumque vitam ab hominibus extorquere.

¶ Propter veritatem.

LECTIO V.

Alia fuit in veteri lege foelicitas: ibi dicitur beatus, qui habet semen in Sion, & domesticos in Jerusalem: & maledicta sterilis, quæ non pariebat, & filii tui sicut novellæ olivarum in circuitu mensæ tuæ. Vacuus erat orbis, & ut de typicis taceam, sola erat benedictio liberorum. Propterea & Abraham jam senex Ceturæ copulatur, & Jacob mandragoris redimitur, & conclusam vulvam in Ecclesia figuram Rachel conqueritur. Paul-

la-

latim verò incrementum segete, messor immisus est. Virgo Elias, Elisabeth virgo. Virgines multi filii Prophetarum. Jeremia dicitur: & tu ne accipias uxorem. Sanctificatus in utero captivitate propinqua, uxorem prohibetur accipere. Aliis verbis id ipsum Apostolus loquitur. Existimo hoc bonum esse propter instantem necessitatem. Quæ est ista necessitas, quæ aufert gaudia nuptiarum? Tempus brevium est. In proximo est Nabuchodonosor.

¶ Dilexisti justitiam.

LECTIO VI.

Inveniebatur ergo, ut diximus in viris tantum hoc continentia bonum, & in doloribus jugiter Eva parturiebat. Postquam vero virgo concepit in utero, & peperit nobis puerum, cujus principatus in humeros ejus, Deum fortem, patrem futuri sæculi, soluta maledictio est, mors per Evam, vita per Mariam. Ideoque & diutius virginitatis donum fluxit in foeminas, quia coepit à foemina: statim ut Filius Dei ingressus est super terram, novam sibi familiam instituit, ut qui ab Angelis adorabatur in Cœlo, haberet Angelos, & in terris. Tunc Holofernis caput

Judith continens amputavit. Tunc Aman, qui interpretatur iniquitas, suo combutus est igni. Tunc primum auditum est. Quæ non est nupta cogitat, quæ sunt Domini, ut sit sancta corpore, & spiritu.

¶ Affertur Regi.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO Sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis parabolam hanc: Simile erit Regnum Cœlorum decem virginibus, quæ accipientes lampades suas, exierunt obviam Sponso, & Sponsæ. Et reliqua.

De Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Intendat itaque charitas vestra sapientium lampades ardebant de oleo æterno, de conscientia securitate, de interiori gloria, de intima charitate. Ardebant tamen, & illarum fatuarum: quare tunc ardebant? Quia non deant laudes hominum. Postea verò quam surrexerunt, id est, in resurrectione à mortuis coeperunt aptare lampades suas, id est parare, Deo operum suorum reddere rationem. Et quia tunc nemo est qui laudet, omnis

nis homo causæ suæ vacat; non erant qui oleum venderent, cœperunt deficere lampades.

ꝯ. Hæc est Virgo sapiens.

LECTIO VIII.

Clausum est ostium, & quid illis dictum est? Non novi vos. Non illas novit, qui omnia vidit: Quid ergo est, non novi vos? Improbo vos: in arte mea non vos agnosco: ars mea nescit vitia; hoc est autem magnum, & nescit vitia, & judicat vitia: nescit faciendo, judicat arguendo. Sic ergo non novi vos, jerunt, intraverunt quinque prudentes. Sint in vobis quinque prudentes ad istam prudentiam quinarum numeri pertinentes. Veniet enim hora, & quando nescimus, veniet. Sic clausit Evangelium: Vigilate, quia nescitis diem, neque horam.

ꝯ. Media nocte.

LECTIO IX.

Corde vigila: fide vigila, sp̄e vigila, charitate vigila, operibus vigila, & quando corpore dormieris, venit tempus, ut surgas: cum autem surrexeris, prepara lampades; tunc non extinguantur, tunc in interiore conscientia oleo vegetentur: tunc sponsus ille incorporis nexibus amplectatur,

tunc te introducat in domum, ubi numquam dormias, ubi numquam possit tua lampas extinguere. Hodie verò laboramus, & lampades nostræ inter ventos sæculi hujus, tentationesque fluctuant: sed ardeat in robore flamma nostra, ut ventus tentationis augeat ignem potius, quam extinguat.

Te Deum.

DIE IX. SEPTEMBRIS.

In Festo Sanctæ Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal, Ordinis Sanctimonialium Visitationis S. Mariæ Fundatricis.

Duplex.

Omnia de Communi nec Virginum, nec Martyrum, præter ea, quæ sequuntur.

ORATIO.

Omnipotens, & misericors Deus, qui Beatam Joannam Franciscam tuo amore succensam, admirabili Spiritus fortitudine per omnes vitæ semitas in via perfectionis donasti; quique per illam illustrare Ecclesiam tuam novæ prole voluisti: ejus meritis, & precibus concede, ut qui infirmitatis nostræ consocii de tua virtute confidimus, celestis gratiæ auxilio, cuncta nobis adversantia vincamus. Per Dominum.

In

IN I. NOCTURNO.
Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Joanna Francisca Fremiot à Chantal Divione in Burgundia clarissimis orta natalibus, ab ineunte ætate eximia sanctitatis non obscuras edidit significationes. Eam enim vix quinquennem nobilem quemdam Calvinistam solida super ætatem argumentatione perstrinxisse ferunt, collatumque ab eo munusculum flammis illicò tradidisse in hæc verba: En quomodo hæretici apud inferos comburentur, qui loquenti Christo fidem detractant. Matre orbata, Deiparæ Virginis tutelæ se commendavit, & famulam, quæ ad mundi amorem eam alliciebat, ab se rejectit. Nihil puerile in moribus exprimens, à sæculi deliciis abhorrens, martyriumque anhelans, religioni, ac pietati impensè studebat. Baroni de Chantal nupti à Patre tradita, virtutibus omnibus excellentis operam dedit, liberos, famulos, aliosque sibi subiectos in fidei doctrina, bonisque moribus imbuere satagens. Profusa liberalitate pauperum ino-

piam sublevalat, annona divinitus non raro multiplicata: quo factum est, ut nemini se unquam Christi nomine roganti stipem abnegatorem sponderit.

ꝯ. Propter veritatem.

LECTIO V.

Viro in venatione interempto, perfectioris vitæ consilium iniens, continentia voto se obstrinxit. Viri necem non solum æquo animo tulit, sed in publicum indulta veniæ testimonium, occisoris filium è sacro fonte suscipere sui victrix, elegit. Modica familia tenui vidu, atque vestitu contenta, pretiosas vestes in pios usus convertit. Quidquid à domesticis curis supererat temporis, precibus piis lectionibus, laborique impendebat. Numquam adduci potuit, ut alteras nuptias, quamvis utiles, & honorificas iniret. Ne autem à proposito castimonie servanda in posterum dimoveretur, illius voto innovato, Sanctissimum Jesu Christi nomen candenti ferro pectori insculpsit. Ardentius in dies charitate fervescens, pauperes derelictos, agros, teterrimisque morbis infectos ad se adducendos curabat: eosque non

hos.

hospitio tantum excipiebat, solabatur, fovebat; verum etiam sordidas eorumdem vestes depurgabat, laceras reficiebat, & manantibus fetido pute ulceribus labia admovere non exhorrebat.

ꝫ. Dilixisti iustitiam.

LECTIO VI.

A Sancto Francisco Salesio, quo spiritus Modestate usa fuit, divinam voluntatem edocta, proprium Parentem, Socerum, filium denique ipsum, quem etiam vocationi obsistentem, sua è domo egrediens, pedibus calcare non dubitavit, invita constantia deseruit, & sacri Instituti Visitationis Sanctæ Mariæ fundamenta jecit. Ejus Instituti leges integerrimè custodivit, & ad eam paupertatis fuit amans, ut vel necessaria sibi deesse gauderet. Christianæ vero animi demissionis, & obedientiæ, Virtutum denique omnium perfectissimum exemplar se præbuit. Altiores in corde suo ascensiones disponens, arduissimo efficiendi semper id, quod perfectius esse intelligeret, voto se obstrinxit. Denique sacro Visitationis Instituto ejus potissimum opera longè, lateque diffuso, verbo,

exemplo, & scriptis etiam divini sapientia referatis ad pietatem, & charitatem Sororibus excitatis, meritis referta, & Sacramentis rite susceptis Mollini anno millesimo sexcentesimo quadragesimo primo, die decimatertia Decembris migravit ad Dominum, ejusque Animam, occurrente Sancto Francisco Salesio, in Cœlis deferri Sanctus Vincentius à Paulo procul distans aspexit. Ejus Corpus postea Annecium translatum fuit; eamque miraculis ante, & post obitum claram Benedictus XIV. Beatorum, Clemens XIII. alio Sanctorum adjecit. Festum autem ejusdem die duodecimo Kalendas Septembris ab Universa Ecclesia Clemens XIV. Pontifex Maximus celebrari præcepit.

ꝫ. Fallax gratia.

In tertio Nocturno. *Homilia in Evangel.* Simile est regnum cœlorum, ut in *Communi unius nec Virginum, nec Martyrum.*

DIE IX. SEPTEMBRIS.

In Feslo S. Mariæ à Capite. Duplex.

Pro Ecclesia Toletana tantum.

Ponitur hic pro casu extensionis.

Om-

Omnia de Communi Sanctæ Virg. nec Mart.

ORATIO.

EXaudi nos Deus salutaris noster, ut sicut de Beate Mariæ à Capite fessitate gaudemus, ita piè devotionis erudiamur affectu. Per Dominum nostrum.

LECTIONES primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Maria à Capite nuncupata, piis, honestisque parentibus orta, Sancto Isidoro Agricolaë matrimonio juncta fuit: Elucebat in ea mira humilitas, patientia, orationis studium, aliaque virtutes, quibus Domino in sæculo strenuè militabat. Tandem plena dierum, & meritorum, obdormivit in Domino. Ejus sanctitatis fama ubique vulgata, multis, atque egregiis miraculis confirmata; quem cultum à die obitus ex populorum devotione obtinuit, Innocentius Duodecimus auctoritate Apostolica ratum habuit; postremò Benedictus Decimus quartus Pontifex Maximus Missam, & Officium in ejus memoriam celebrari indulsit.

ꝫ. Propter veritatem.

LECTIO V.
Ex Sermon. 196. S. Augustini
Episcopi. in Nativ. Dñi.

Tres vite sunt in Ecclesia memborum Christi, Conjugalis, Vidualis, Virginalis. Quia ipsa vite, ipsa pudicitia future erant in sanctis membris Christi: omnes istæ vite tres attestatæ sunt Christum. Primò, Conjugalis: quando Maria Virgo concepit, Elisabeth uxor Zachariæ, & ipsa conceperat; hujus judicii Præconem ferebat in utero. Venit ad eam Sancta Maria tamquam ad cognatam suam salutandam. Exultabit infans in utero Elisabeth; ille exultavit; illa prophetauit. Habes attestantem pudicitiam conjugalem. Ubi Vidualis? In Anna audistis, quod esset Sancta Prophetissa, vidua octoginta, & quatuor annorum, quæ septem annis vixerat cum viro suo frequentans Templum Domini, serviens in orationibus nocte, & die. Et ipsa vidua agnovit Christum; vidit parvum: agnovit magnum: Et ipsa attestata est. Habes, & in ista vitam vidualem; in Maria virginalem.

ꝫ. Dilixisti iustitiam.

Hh

Lec-

LECTIO VI.

ELigat sibi quisque de istis tribus, quam voluerit, qui præter istas esse voluerit, in membris Christi esse non disponit. Non dicant conjugatæ, nos ad Christum non pertinemus. Habuerunt maritos sanctæ feminae. Non se extollant virgines. Quanto magnæ sunt humilient se in omnibus. Omnia exemplo salutis proposita sunt ante oculos nostros. Nemo exorbiret: Si pudicitiam conjugalem quaeris, habes Susannam; si vidualem, habes Annam; si sirginalem, habes Mariam.

y. Fallax gratia.

Lectiones tertii Nocturni *Homilia S. Gregorii Papæ super Evangelium*: Simile est regnum caelorum thesauro abscondito in agro.

DIE XI. SEPTEMBRIS.

In Fæsto S. Josephi Calasancii à Matre Dei. Confessoris, & Fundatoris Ordinis Cleric. Regum Paup. Matris Dei. Scholarum Piarum.

Duplex.

Omnia de Communi Confessorum Pontif. præter ea, quæ sequuntur.

In Hymn. Vesper. & Matutinum, dicatur: Hac die læ-

tus meruit supremos laudis honores.

ORATIO.

DEUS, qui per Sanctum Josephum Confessorem tuum ad erudiendam spiritum intelligentiæ, ac pietatis iuventutem, novum Ecclesiæ tuæ subsidium providere dignatus es: præsta quæsumus nos ejus exemplo, & intercessione, ita facere, & docere, ut præmia consequamur æterna. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Josephus Calasancius à Matre Dei Petraltae in Aragonia nobili genere natus, à teneris annis, futuræ in pueros charitatis, & eorum institutionis indicia præbuit. Nam adhuc parvulus eos ad se convocatos in Mysteriorum fidei, & sacris precibus erudiebat. Humanis, Divinisque litteris egregie doctus, cum studiis Theologicis Valentia operam daret, nobilis, potentisque feminae illecebris fortiter supererat, virginitatem quam Deo voverat, inoffensam insigni victoria servabit. Sacerdos ex

vo-

voto factus à compluribus Episcopis in Castellæ novæ, Aragoniæ, & Cathalonæ Regnis in partem laboris adscitus, expectationem omnium vicit, pravis ubique moribus emmendatis, Ecclesiastica disciplina restituta, inimicitias, cruentisque factionibus mirifice extindis. At caelestis visionis, & Dei voce frequenter admonitus, Romam profectus est.

y. Honestum fecit illum.

LECTIO V.

IN Urbe summa vitæ asperitate, viligiis, & jejuniis corpus affigens, in orationibus, & caelestium rerum contemplatione, dies, noctesque versabatur, septem ejusdem Urbis Ecclesias singulis ferè noctibus obire solitus; quem inde morem complures annos servavit. Dato piis sodalitatibus nomine, mirum, quanto ardore pauperes, infirmos potissimum, aut carceribus, detentos, eleemosynis, omnique pietatis officio sublevaret. Luce Urbem depopulante, unâ cum Sancto Camillo tanto fuit actus impetu Charitatis, ut præter subsidia ægrotis pauperibus largè collata, ipsa etiam defunctorum cadavera suis hu-

meris tumulanda transferret. Verum cum divinitus accepisset, se ad in formandos intelligentiæ, ac pietatis spiritu adulescentulos, præcipuè pauperes, destinari; Ordinem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum fundavit, qui peculiarem curam, circa puerorum eruditionem ex proprio instituto profiterentur: ipsunque Ordinem Clementi Octavo, Paulo Quinto, aliisque Summis Pontificibus magnopere probatum, brevi tempore per plurimas Europæ Provincias, & Regna mirabiliter propagavit. In hoc autem tot labores perpeusus est, ac tot arumnas invictò animo toleravit, ut omnium voce, miraculum fortitudinis, & Sancti Jobi exemplum diceretur.

y. Amavit eum Dominus.

LECTIO VI.

Quamvis Ordini universo præesset, totisque viribus ad animarum salutem incumberet, numquam tamen intermisit, pueros præsertim pauperiores erudire, quorum Scholas verrere, eosque domum comitari consuevit in eo summæ patientiæ, & humilitatis munere, valetudi-

Hh 2

no

ne etiam infirma, duos & quinquaginta annos perseveravit; dignus propterea, quem crebris Deus miraculis coram discipulis illustraret, & cui Beatissima Virgo cum Puero Jesu, illis orantibus, benedicente appareret. Amplissimis interim dignitatibus repudiatis, prophetia, abdita cordium, & absentia cognoscendi donis, & miraculis clarus, Deiparæ Virginis, quam singulari pietate, & ipse ab infantia coluit, & suis maximè commendavit, altorumque Coelitem frequenti apparitione dignatus, cum obitu sui diem, & Ordinis tunc prope eversi restitutionem, atque incrementum prænuñciasset, secundum, & nonagesimum annum agens, Romæ obdormivit in Domino octavo Kalendas Septembris anno millesimo sexcentesimo quadragesimo octavo. Ejus Cor, & lingua post sæculum integra, & incorrupta reperta sunt. Ipse verò multis post obitum quoque signis à Deo illustratus, primum à Benedicō XIV. Beatorum cultu decoratus fuit, ac deinde à Clemente XIII. inter Sanctos solemniter est relatus.

℞. Iste homo perfecit.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO Sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 18.

IN illo tempore, accesserunt Discipuli ad Jesum dicentes: Quis putas, major est in Regno Coelorum? Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

In Cap. 18. Matth. Hom. 60.

Videte, ne aliquem istorum contempseritis parvulorum, quia eorum Angeli Patris mei faciem semper aspiciunt, & quia ego propter eos veni, & hæc Patris mei voluntas est. Ad tuendos, conservandosque pusillos diligentiores nos reddidit. Perspicis quam ingentia in tutelam tenuium mania erexerit, & quantum studium, curamque habeat, ne perdantur. Ad tuendam quia supremas, decipientibus eos, poenas statuit, tum quia summam pollicetur mercedem iis, qui curam eorum suscipiunt, idque tam suo, quam Patris exemplo corroborat.

℞. Iste est qui.

LECTIO VIII.

DOMinum igitur etiam nos imitemur, & nihil pro fratribus omittamus, etiam eorum, quæ humilia, villaque ni-

nimum videntur: sed si administratione nostra etiam opus fuerit, quamvis tenuis, atque abjectus quidem cui administrandum sit, fuerit quamvis ardua nobis res, atque laboris plena esse videatur, omnia hæc pro fratris salute tolerabiliora, faciliioraque, oro, videantur: Tanto enim studio, tantaque cura Deus dignam esse animam ostendit, ut neque Filio suo pepercit.

℞. Sint lumbi vestri.

LECTIO IX.

SI non est nobis satis ad salutem, quod virtuosè ipsi vivamus, sed oportet aliorum salutem re ipsa desiderare; cum neque nos recte vivamus, neque alios recte vivamus, quid respondebimus? Quæ nobis spes salutis reliqua erit? Quid majus, quam animis moderari, quam adolescentulorum fingere mores? Omni certe pictore, omni certè statuario, cæterisque hujusmodi omnibus excellentiorem hunc duco, qui juvenum animos fingere non ignorat.

Te Deum.

DIE XVII. SEPTEMBRIS.

In Festo B. Petri Arbues Martyr. Inquisitoris.

Duplex.

In Civitatibus ubi fuerit Tribunal Sanctæ Inquisitionis, ut in hac Civitate Mexicana, concessum à Sanctissimo Domino Nostro Innocentio Duodecimo.

Omnia de Communi unius Martyris, præter ea, quæ hic apponuntur propr.

ORATIO.

PRæsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut Beati Petri Martyris tui fidem congrua devotione sectemur, qui pro ejusdem fidei defensione martyrii palmam meruit obtinere. Per Dominum.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente.

Si autem venerit in quatuor tempor. leguntur de Epistola ad Romanos: Fratres debitorum. ut in Communi plurimorum Martyrum. ℞. Unius Martyr. nona lectio ferie, & commemorat. in Laudib. & Missa cum ultim. Evangel. ferie.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Petrus cognomento de Arbues, Episcopus in Aragonia natus, à piis, honestisque parentibus una cum sanguinis claritate hausit, & pietatem: ab ipsis enim incunabulis optimis moribus imbutus, pueritiam

tiam ita transegit, ut nihil prius etate illa sibi duxerit excolendam, quam litteras, & christianas virtutes: adolescens liberalibus disciplinis eruditus, Bononiæ in Collegio Hispanorum adscriptus, doctrina, & eruditione, ad eum excelluit, ut inde magistralem sacræ Theologiæ lauream reportaverit. Mox in Canonicum Metropolitanæ Ecclesiæ Coesar-Augustanæ adscitus, Regularem, quam voverat, observantiam constantissimè semper retinuit: suæque non modò, sed alienæ etiam saluti pari studio, ac sollicitudine invigilans, virtutibus omnibus sic enituit, ut Ferdinandus, & Elisabetha Catholici Hispaniarum Reges, cum vellent e suis finibus Judaicam exterminare perfidiam, ipsum fidei Inquisitorem in Aragoniam primum eligendum curaverit.

¶. Honestum fecit.

LECTIO V.

CUM igitur sacrum Inquisitionis munus pari animi ardore, & fidei catholice emolumento perageret, magnum sibi contraxit odium ab iis, qui judaicam perfidiam mordicus asserabant, in eam-

que relapsi fuerant. De quorum insidiis per amicos, & consanguineos certior factus, eisque suadentibus, ut si vitæ consulere vellet, suscepto se ministerio abdicaret, constanter respondit, libenter se talem ob causam mortem subiturum, idque unicè optare se ex malo Sacerdote bonum fieri martyrem: nec abfuit optatis eventus quippè nefarii illi homines habito sæpè inter se conventiculo, necem in Dei servum machinati sunt, conductisque ad scelus perpetrandum Sicariis, Petrum ante chorum Metropolitanæ Ecclesiæ orantem in principio Nocturni Officium cum ea Psalmi verba decantarentur: Quadringenta annis proximus tui generationi huic, & dixi: Semper hi errant corde: iterato vulnere, lethalitèr affecerunt.

¶. Desiderium animæ.

LECTIO VI.

Iduum supervixit, Deo gratias agens quod pro fidei defensione mortem mereretur oppetere; eundemque pro intersectoribus suis deprecans, post recepta Ecclesiæ Sacramenta decimoquinto Kalendas Octobris, anno à reparata salute millesimo quadringentesimo

OC-

DOMINICA TERTIA

SEPTEMBRIS.

In Festo Septem Dolorum B. Mariæ Virginis, Duplex.

Pro omnibus Regnis Hispaniarum, Regi N. Catholico subjeclis, ex Concessione Sacr. Rit. Congr. sub die 17. Septembris 1735. & ex alio Decreto Sacr. Rit. Congr. sub die 8. Martii 1738. transferri potest, quando in dicta Dominica occurrit aliquod festum altioris Ritus.

AD VESPERAS.

Ant. Quò abiit dilectus tuus, ò pulcherrima mulierum? Quò declinavit dilectus tuus, & quæremus eum tecum?

Psal. Dixit Dominus, cum reliq. de Offic. B. M. V.

Ant. Recedite à me, amare flebo, nolite incumbere, ut consolemini me.

Ant. Non est ei species, neque decor, & vidimus eum, & non erat aspectus.

Ant. A planta pedis usque ad verticem capitis non est in eo sanitas.

Ant. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore languo.

Capitul. Thren. 2.

CUI comparabo te? vel cui assimilabo te Filia Jerusalem?

octogesimo quinto obdormivit in Domino. Non defuerunt post mortem prodigia, quorum illud in primis memorabile, multiplicatio nimirum, & efflorescentia effusi cruoris, Apostolicæ Sedis Judicio comprobatum. Ejus corpus in eodem loco, in quo martyrium passus fuerat, Ferdinandus, & Elisabetha Regali munificentia elaborato marmore sepeliendum curarunt: in Sacellum deinde à Canonicorum ejusdem Ecclesiæ Collegio magnificè constructum translatum fuit, ubi ad præsens honorificè colitur: ejusque memoria, ut in Cathalogo Beatorum Martyrum in posterum haberetur, Alexander Papa Septimus indulsit.

¶. Stola jucunditatis.

Lectiones tertii Nocturni Homilia super Evangelium: Nihil est opertum, quod non revelabitur, ut in festo S. Callisti, die xiv. Octobris.

Missa: In virtute tua, de Communi unius Martyr. non Pontific. cum oratione propria, ut supra in Officio; & Evang. Nihil est opertum, ut in Miss. Latabitur.

Iem? cui exaëquabo te, & con-
solabor te, Virgo filia Sion?
Magna est velut mare contri-
tio tua.

HYMNUS.

O quot undis lacrymarum,
Quo dolore volvitur,
Luctuosa de cruento
Dum revulsam stipite
Cernit ulnis incubantem
Virgo Mater Filium.

Os suave, mitte pectus,
Et latus dulcissimum,
Dexteramque, vulneratam,
Et sinistram sauciam,
Et rubras cruore plantas
Ægra tingit lacrymis.

Centiesque, milliesque
Stringit arcus nexibus,
Pectus illud, & lacertos,
Illa figit vulnera,
Sicque tota colliquescit
In doloris osculis.

Eja, Mater, obsecramus
Per tuas has lacrymas,
Fillique triste funus,
Vulnerumque purpuram,
Hunc tui cordis dolorem
Conde nostris cordibus.

Esto Patri, Filioque,
Et coævo Flamini,
Esto summæ Trinitati
Sempiterna gloria,
Et perennis laus, honorque,
Hoc, & omni sæculo.
Amen.

ÿ. Regina Martyrium, ora
pro nobis.

R. Quæ juxta Crucem Jesu
constitisti.

AD MAGNIFICAT. AñA.

Nolite me considerare, quod
fusca sim, quia decoloravit
me Sol, Filii matris meæ pug-
naverunt contra me.

ORATIO.

DEUS, in cujus Passione,
secundùm Simeonis Pro-
phetiam, dulcissimam animam
gloriosæ Virginis, & Matris
Mariæ Doloris gladius per-
transiit: concede propitius, ut
qui dolores ejus venerando re-
colimus, Passionis tuæ effec-
tum felicem consequamur. Qui
vivis &c.

AD MATUTINUM.

INVITATORIUM.

Stemus juxta Crucem cum
Maria, Matre Jesu * Cujus
animam doloris gladius per-
transiit.

Psalm. Venite exultemus
Domino.

HYMNUS.

N toto subitus vespereat
polo,
Et Sol attonitum præcipitet
diem.
Dum sævæ recolo ludi-
brium necis,
Divinamque catastrophem.
Spec-

Spectat: x aderat supplicio Pa-
rens,

Malis uda gerens cor ad-
amantium:

Natus funerea pendulus in
Cruce,

Altus cum gemitus dabat.

Pendens ante oculos natus,
atrocibus

Sectus verberibus; natus hi-
antibus

Fossus vulneribus; quot pe-
netrantibus,

Te conficit aculeis?

Heu! sputa, alapæ, verbera,
vulnera,

Clavi, fel, aloë, spongia,
lancea,

Sitis spina, cruor, quàm va-
ria pium

Cor pressere tyrannide!

Cunctis intereã stat genero-
sior

Virgo Martyribus: prodigio
novo,

In tantis moriens non môre-
ris Parens

Diris fixa doloribus.

Sit Summæ Triadi gloria, laus,
honor,

A qua suppliciter, sollicita
prece

Posco virginæi roboris æmu-
las

Vires rebus in asperis,
Amen.

IN I. NOCTURNO.

AñA. Multiplicati sunt.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati
sunt qui tribulant me?
* Multi insurgunt adversum
me.

Multi dicunt animæ meæ:
* Non est salus ipsi in Deo
ejus.

Tu autem Domine suscep-
tor meus es, * gloria mea, &
exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum cla-
mavi: * & exaudivit me de
monte sancto suo.

Ego dormivi, & soporatus
sum * & exurrexi, quia Do-
minus suscepit me.

Non timebo millia populi
circumdantis me: * exurge Do-
mine, salvum me fac Deus
meus.

Quoniam tu percussisti om-
nes adversantes mihi sine cau-
sa: * dentes peccatorum con-
trivisti.

Domini est salus: * & su-
per populum tuum benedictio
tua.

Gloria Patri.

AñA. Multiplicati sunt, qui
tribulant me, multi insurgunt
adversum me.

AñA. Paraverat sagittas suas
in phæetra.